PŘÍLOHA

„PROTOKOL 1

Týkající se definice pojmu „původní produkty“ či „produkty pocházející z“ a metod správní spolupráce

OBSAH

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Články

1. Definice

HLAVA II

DEFINICE POJMU „PŮVODNÍ PRODUKTY“ ČI „PRODUKTY POCHÁZEJÍCÍ Z“

Články

2. Obecné požadavky

3. Kumulace ve Společenství

4. Kumulace ve státech ESA

5. Kumulace se sousedními rozvojovými zeměmi

6. Zcela získané produkty

7. Dostatečně opracované nebo zpracované produkty

8. Nedostatečné opracování nebo zpracování

9. Určující jednotka

10. Příslušenství, náhradní díly a nástroje

11. Soupravy

12. Neutrální prvky

13. Odděleně vedené účetnictví

HLAVA III

POŽADAVKY TÝKAJÍCÍ SE ÚZEMÍ

Články

14. Zásada teritoriality

15. Neměnnost

16. Výstavy

17. Zásilky cukru

HLAVA IV

DOKLAD O PŮVODU

Články

18. Obecné požadavky

19. Postup pro vydání průvodního osvědčení EUR.1

20. Dodatečně vydaná průvodní osvědčení EUR.1

21. Vydání duplikátu průvodního osvědčení EUR.1

22. Vydání průvodních osvědčení EUR.1 na základě dokladu o původu vydaného nebo vystaveného dříve

23. Podmínky pro vystavení prohlášení na faktuře

24. Schválený vývozce

25. Platnost dokladu o původu

26. Režim tranzitu

27. Předkládání dokladu o původu

28. Dovoz po částech

29. Osvobození od dokladu o původu

30. Informační postupy pro účely kumulace

31. Podpůrné doklady

32. Uchovávání dokladu o původu a podpůrných dokladů

33. Rozpory a formální chyby

34. Částky vyjádřené v eurech

HLAVA V

METODY SPRÁVNÍ SPOLUPRÁCE

Články

35. Správní podmínky, které musí být splněny, aby se na produkty vztahovaly výhody vyplývající z dohody

36. Oznámení informací týkajících se celních orgánů smluvních stran

37. Vzájemná pomoc

38. Kontrola dokladů o původu

39. Kontrola prohlášení dodavatele

40. Řešení sporů

41. Sankce

42. Svobodná pásma

43. Výbor pro celní spolupráci

44. Odchylky

HLAVA VI

CEUTA A MELILLA

Články

45. Zvláštní podmínky

HLAVA VII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Články

46. Změny protokolu

47. Přílohy

48. Provádění protokolu

PŘÍLOHY

PŘÍLOHA I Úvodní poznámky k seznamu v příloze II

PŘÍLOHA II Seznam operací opracování nebo zpracování, které musí být provedeny na nepůvodních materiálech, aby konečný produkt mohl získat status původu

PŘÍLOHA IIa Odchylky od seznamu operací opracování nebo zpracování, které musí být provedeny na nepůvodních materiálech, aby konečný produkt mohl získat status původu, podle čl. 7 odst. 2

PŘÍLOHA III Formulář průvodního osvědčení

PŘÍLOHA IV Prohlášení na faktuře

PŘÍLOHA V A Prohlášení dodavatele pro produkty se statusem preferenčního původu

PŘÍLOHA V B Prohlášení dodavatele pro produkty bez statusu preferenčního původu

PŘÍLOHA VI Osvědčení údajů

PŘÍLOHA VII Formulář žádosti o odchylku

PŘÍLOHA VIII Sousední rozvojové země

PŘÍLOHA IX Zámořské země a území

PŘÍLOHA X Produkty, na které se ustanovení o kumulaci podle článků 3 a 4 vztahují po 1. říjnu 2015 a na které se nevztahují ustanovení článku 5

PŘÍLOHA XI Ostatní státy AKT

PŘÍLOHA XII Produkty pocházející z Jihoafrické republiky vyňaté z kumulace podle článku 4

PŘÍLOHA XIII Produkty pocházející z Jihoafrické republiky, na které se ustanovení o kumulaci podle článku 4 vztahují po 31. prosinci 2009

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto protokolu se rozumí:

a) „výrobou“ každé opracování nebo zpracování včetně sestavování nebo specifických procesů;

b) „materiálem“ jakékoli příměsi, suroviny, komponenty nebo části apod., které jsou používány při výrobě produktu;

c) „produktem“ vyráběný produkt, i když je zamýšleno jeho pozdější využití v jiné výrobní operaci;

d) „zbožím“ jak materiály, tak produkty;

e) „celní hodnotou“ hodnota určená v souladu s Dohodou o provádění článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994 (dohoda WTO o celní hodnotě);

f) „cenou ze závodu“ cena zaplacená za produkt ze závodu výrobci ve Společenství nebo ve státech ESA, v jehož podniku došlo k poslednímu opracování nebo zpracování, pokud tato cena zahrnuje hodnotu veškerého materiálu použitého při výrobě po odečtení případných zaplacených vnitřních daní, které se vracejí nebo mohou být vráceny při vývozu získaného produktu;

g) „hodnotou materiálů“ celní hodnota použitých nepůvodních materiálů v okamžiku dovozu, nebo není-li známa a nelze-li ji určit, první ověřitelná cena zaplacená za tyto materiály ve Společenství nebo ve státech ESA;

h) „hodnotou původních materiálů“ hodnota těchto materiálů stanovená podle písmene g) obdobně;

i) „přidanou hodnotou“ cena ze závodu snížená o celní hodnotu všech použitých materiálů, které pocházejí z ostatních zemí uvedených v článcích 3 a 4, se kterými je možná kumulace, nebo není-li celní hodnota známa nebo nelze-li ji určit, první ověřitelná cena zaplacená za tyto materiály ve Společenství nebo v jednom ze států ESA;

j) „kapitolami“ a „čísly“ kapitoly a čísla (čtyřmístné kódy) používané v nomenklatuře, která tvoří harmonizovaný systém popisu a číselného označování zboží (v tomto protokolu dále jen „harmonizovaný systém“ nebo „HS“);

k) „zařazením“ zařazení produktu nebo materiálu do určitého čísla;

l) „zásilkou“ produkty, které buď zasílá současně jeden vývozce jednomu příjemci, nebo které jsou přepravovány na základě jediného přepravního dokladu od vývozce k příjemci, a pokud tento doklad neexistuje, na základě jediné faktury;

m) „územím“ území včetně teritoriálních vod;

n) „ZZÚ“ zámořské země a území uvedené v příloze IX;

o) „ostatními státy AKT“ všechny státy AKT s výjimkou států ESA.

HLAVA II

DEFINICE POJMU „PŮVODNÍ PRODUKTY“ ČI „PRODUKTY POCHÁZEJÍCÍ Z“

Článek 2

Obecné požadavky

1. Pro účely dohody o hospodářském partnerství ESA-EU (dále jen „dohoda“) se za produkty pocházející ze Společenství považují:

a) produkty, které byly zcela získány ve Společenství ve smyslu článku 6 tohoto protokolu;

b) produkty, které byly získány ve Společenství s použitím materiálů, které zde nebyly zcela získány, jestliže byly tyto materiály ve Společenství dostatečně opracovány nebo zpracovány ve smyslu článku 7.

2. Pro účely této dohody se za produkty pocházející ze států ESA považují:

a) produkty, které byly zcela získány ve státech ESA ve smyslu článku 6 tohoto protokolu;

b) produkty, které byly získány ve státě ESA s použitím materiálů, které tam nebyly zcela získány, jestliže byly tyto materiály v daném státě ESA dostatečně opracovány nebo zpracovány ve smyslu článku 7.

Článek 3

Kumulace ve Společenství

1. Aniž je dotčen čl. 2 odst. 1, považují se produkty za pocházející ze Společenství, jestliže jsou zde získány s použitím materiálů pocházejících ze státu ESA, z ostatních států AKT nebo ze ZZÚ, za předpokladu, že opracování nebo zpracování provedené ve Společenství přesahuje rámec operací uvedených v článku 8. Není nutné, aby tyto materiály byly dostatečně opracovány nebo zpracovány.

2. V případech, kdy opracování nebo zpracování provedené ve Společenství nepřesahuje rámec operací uvedených v článku 8, považuje se získaný produkt za produkt pocházející ze Společenství pouze tehdy, přesahuje-li hodnota zde přidaná hodnotu použitých materiálů pocházejících z jedné z ostatních zemí nebo území uvedených v odstavci 1. Pokud tomu tak není, považuje se získaný produkt za pocházející ze země nebo z území, ve kterém byla přidána nejvyšší hodnota původních materiálů použitých ve výrobě ve Společenství.

3. Produkty pocházející z jedné ze zemí nebo území uvedených v odstavcích 1 a 2, které nebyly ve Společenství žádným způsobem opracovány nebo zpracovány, si při vývozu do jedné z těchto zemí nebo území uchovají svůj původ.

4. Pro účely provádění čl. 2 odst. 1 písm. b) se opracování nebo zpracování provedené ve státě ESA, v ostatních státech AKT nebo ZZÚ považuje za provedené ve Společenství, jsou-li získané produkty podrobeny následnému opracování nebo zpracování ve Společenství. Pokud jsou na základě tohoto ustanovení původní produkty získány ve dvou nebo více dotčených zemích nebo územích, jsou považovány za pocházející ze Společenství, pouze pokud byly podrobeny opracování nebo zpracování přesahujícímu rámec operací uvedených v článku 8.

5. V případech, kdy opracování nebo zpracování provedené ve Společenství nepřesahuje rámec operací uvedených v článku 8, považuje se získaný produkt za produkt pocházející ze Společenství pouze tehdy, přesahuje-li hodnota zde přidaná hodnotu materiálů použitých v jedné z ostatních zemí nebo území uvedených v odstavci 4. Pokud tomu tak není, považuje se získaný produkt za pocházející ze země nebo z území, ve kterém byla přidána nejvyšší hodnota původních materiálů použitých ve výrobě.

6. Kumulaci stanovenou v tomto článku lze uplatnit pouze za předpokladu, že:

a) země, které se účastní procesu získávání statusu původu, a země určení uzavřely dohodu o správní spolupráci, která zajišťuje náležité provádění tohoto článku;

b) materiály a produkty získaly status původu na základě pravidel původu, která se shodují s pravidly uvedenými v tomto protokolu; a

c) Společenství poskytne státům ESA prostřednictvím Evropské komise podrobnosti o dohodách o správní spolupráci s jinými zeměmi nebo územími uvedenými v tomto článku. Evropská komise zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* (v řadě C) a státy ESA zveřejní podle svých postupů datum, kdy může být kumulace podle tohoto článku uplatňována u zemí nebo území uvedených v tomto článku, které vyhověly nezbytným požadavkům.

7. Kumulaci stanovenou v tomto článku lze uplatnit až po 1. říjnu 2015 na produkty uvedené v příloze X, popř. po 1. lednu 2010 na rýži čísla 1006 celního sazebníku.

Článek 4

Kumulace ve státech ESA

1. Aniž je dotčen čl. 2 odst. 2, považují se produkty za pocházejících ze státu ESA, jestliže jsou zde získány s použitím materiálů pocházejících ze Společenství, z ostatních států AKT nebo ZZÚ nebo z jiných států ESA, za předpokladu, že opracování nebo zpracování provedené v uvedeném státě ESA přesahuje rámec operací uvedených v článku 8. Není nutné, aby tyto materiály byly dostatečně opracovány nebo zpracovány.

2. V případech, kdy opracování nebo zpracování provedené ve státě ESA nepřesahuje rámec operací uvedených v článku 8, považuje se získaný produkt za produkt pocházející z uvedeného státu ESA pouze tehdy, přesahuje-li hodnota zde přidaná hodnotu použitých materiálů pocházejících z jedné z ostatních zemí nebo území uvedených v odstavci 1. Pokud tomu tak není, považuje se získaný produkt za pocházející ze země nebo z území, ve kterém byla přidána nejvyšší hodnota původních materiálů použitých ve výrobě ve státě ESA.

3. Produkty pocházející z jedné ze zemí nebo území uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku, které nebyly ve státě ESA žádným způsobem opracovány nebo zpracovány, si při vývozu do jedné z těchto zemí nebo území uchovají svůj původ.

4. Pro účely provádění čl. 2 odst. 2 písm. b) se opracování nebo zpracování provedené ve Společenství, v ostatních státech ESA, v ostatních státech AKT nebo ZZÚ považuje za provedené ve státě ESA, jsou-li získané produkty podrobeny následnému opracování nebo zpracování ve státě ESA. Pokud jsou na základě tohoto ustanovení původní produkty získány ve dvou nebo více dotčených zemích nebo územích, jsou považovány za pocházející ze státu ESA, pouze pokud byly podrobeny opracování nebo zpracování přesahujícímu rámec operací uvedených v článku 8.

5. V případech, kdy opracování nebo zpracování provedené ve státě ESA nepřesahuje rámec operací uvedených v článku 8, považuje se získaný výrobek za výrobek pocházející z uvedeného státu ESA pouze tehdy, přesahuje-li hodnota zde přidaná hodnotu materiálů použitých v jedné z ostatních zemí nebo území uvedených v odstavci 4. Pokud tomu tak není, považuje se získaný produkt za pocházející ze země nebo z území, ve kterém byla přidána nejvyšší hodnota původních materiálů použitých ve výrobě.

6. Kumulaci stanovenou v tomto článku lze uplatnit pouze za předpokladu, že:

a) země, které se účastní procesu získávání statusu původu, a země určení uzavřely dohodu o správní spolupráci, která zajišťuje náležité provádění tohoto článku;

b) materiály a produkty získaly status původu na základě pravidel původu, která se shodují s pravidly uvedenými v tomto protokolu; a

c) státy ESA poskytnou Společenství prostřednictvím Evropské komise podrobnosti o dohodách o správní spolupráci s jinými zeměmi nebo územími uvedenými v tomto článku. Evropská komise zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* (v řadě C) a státy ESA zveřejní podle svých postupů datum, kdy může být kumulace podle tohoto článku uplatňována u zemí nebo území uvedených v tomto článku, které vyhověly nezbytným požadavkům.

7. Kumulace stanovená v tomto článku se nepoužije na produkty uvedené v příloze X. Bez ohledu na tuto skutečnost lze kumulaci stanovenou v tomto článku uplatnit až po 1. říjnu 2015 na produkty uvedené v příloze X, popř. po 1. lednu 2010 na rýži čísla 1006, pocházejí-li materiály použité při výrobě takových produktů ze státu ESA nebo jiného státu AKT, který je členem dohody o hospodářském partnerství, nebo je v nich provedeno opracování nebo zpracování.

8. Tento článek se nevztahuje na produkty pocházející z Jihoafrické republiky uvedené v příloze XII. Kumulace podle tohoto článku se po 31. prosinci 2009 vztahuje na produkty pocházející z Jihoafrické republiky uvedené v příloze XIII.

Článek 5

Kumulace se sousedními rozvojovými zeměmi

Na žádost států ESA a podle ustanovení článku 41 se materiály pocházející ze sousední rozvojové země, která není státem AKT a která je součástí souvislého zeměpisného celku, uvedené na seznamu v příloze VIII, posuzují jako materiály pocházející ze státu ESA, pokud jsou součástí produktu tam získaného. Není nutné, aby tyto materiály byly dostatečně opracovány nebo zpracovány, pokud:

a) opracování nebo zpracování prováděné ve státě ESA přesahuje rámec operací uvedených v článku 8;

b) státy ESA, Společenství a dotčené sousední rozvojové země uzavřely dohodu o přiměřených postupech správní spolupráce, které zajistí náležité provádění tohoto odstavce. Kumulace stanovená v tomto článku se nevztahuje na produkty uvedené na seznamu na základě rozhodnutí Výboru pro celní spolupráci.

K určení, zda produkty pocházejí ze sousední rozvojové země podle přílohy VIII, se použijí ustanovení tohoto protokolu.

Článek 6

Zcela získané produkty

1. Produkty zcela získanými ve státě ESA nebo ve Společenství se rozumějí:

a) nerostné produkty tam vytěžené z půdy nebo z mořského dna;

b) produkty zpracované z ovoce a zeleniny tam sklizených;

c) živá zvířata tam narozená či vylíhnutá a chovaná;

d) produkty získané z živých zvířat tam chovaných;

e) i) produkty tamního lovu a rybolovu;

ii) produkty akvakultury, včetně mořské akvakultury, pokud jsou ryby tam narozené či vylíhnuté a odchované;

f) produkty mořského rybolovu a jiné produkty získané tamními plavidly z moře mimo teritoriální vody Společenství nebo státu ESA;

g) produkty vyrobené na tamních výrobních plavidlech výhradně z produktů uvedených v písmenu f);

h) upotřebené předměty tam sebrané, jsou-li použitelné pouze k opětovnému získání surovin, včetně použitých pneumatik vhodných pouze k protektorování nebo k použití jako odpad;

i) odpad a zbytky pocházející z výrobních operací tam provedených;

j) produkty získané z mořského dna nebo z mořského podzemí ležícího mimo jejich teritoriální vody, mají-li výhradní práva k využívání tohoto mořského dna nebo mořského podzemí;

k) zboží tam vyrobené výhradně z produktů uvedených v písmenech a) až j).

2. Pojmy „tamní plavidla“ a „tamní výrobní plavidla“ v odst. 1 písm. f) a g) se vztahují pouze na plavidla a výrobní plavidla:

a) která jsou registrována v členském státě ES nebo ve státě ESA;

b) která plují pod vlajkou členského státu ES nebo státu ESA;

c) která splňují jednu z těchto podmínek:

i) vlastní je alespoň z 50 % státní příslušníci členského státu ES nebo některého státu ESA, nebo

ii) je vlastní společnosti:

— které mají sídlo a hlavní provozovnu v některém členském státě ES nebo státě ESA, a

— které vlastní alespoň z 50 % některý členský stát ES nebo stát ESA, veřejné subjekty nebo státní příslušníci tohoto státu.

3. Bez ohledu na ustanovení odstavce 2 uzná Společenství na žádost státu ESA plavidla pronajatá státem ESA jako „tamní plavidla“ pro provádění rybolovu v jeho výlučné ekonomické zóně, pokud Výbor pro celní spolupráci a usnadnění obchodu uznal, že dohoda o pronájmu, v jejímž případě bylo provozovatelům ve Společenství nabídnuto právo prvního odmítnutí, poskytuje přiměřené možnosti pro rozvoj kapacity žádajícího státu ESA provádět rybolov, a zejména ukládá tomuto státu ESA odpovědnost za námořní a obchodní řízení plavidel pronajatých na určitou dobu.

4. Podmínky stanovené v odstavci 2 mohou být splněny v různých státech, pokud tyto státy náleží ke státům ESA. V tomto případě se produkty považují za produkty pocházející ze státu, jehož státní příslušníci nebo společnosti plavidlo nebo výrobní plavidlo vlastní podle odstavce 2 písm. c). V případě, že plavidlo nebo výrobní plavidlo vlastní státní příslušníci nebo společnosti států náležících k jiným dohodám o hospodářském partnerství, produkty se považují za produkty pocházející ze státu, jehož státní příslušníci nebo společnosti mají na výrobě největší podíl podle ustanovení odst. 2 písm. c).

Článek 7

Dostatečně opracované nebo zpracované produkty

1. Pro účely článku 2 se produkty, jež nejsou zcela získány, považují za dostatečně opracované nebo zpracované, jsou-li splněny podmínky uvedené v seznamu v příloze II.

2. Bez ohledu na odstavec 1 lze produkty uvedené v příloze IIa považovat pro účely článku 2 za dostatečně opracované nebo zpracované, jsou-li splněny podmínky stanovené v uvedené příloze.

3. Podmínky uvedené výše v odstavcích 1 a 2 stanoví pro všechny produkty, na něž se vztahuje tato EPA, opracování nebo zpracování, které musí být provedeno na nepůvodních materiálech použitých k jejich výrobě, a které se vztahují výhradně na tyto materiály. Z toho vyplývá, že pokud je produkt, který získal status původu na základě splnění podmínek stanovených pro něj v seznamu, použit k výrobě jiného produktu, nevztahují se na něj podmínky použitelné pro produkt, v němž je obsažen, a nepřihlíží se ani k nepůvodním materiálům, jež byly případně použity k jeho výrobě.

4. Odchylně od odstavců 1 a 2 však lze použít nepůvodní materiály, které by se podle podmínek uvedených v příloze II a příloze IIa neměly k výrobě daného produktu použít, pokud:

a) jejich celková hodnota nepřesáhne 15 % ceny produktu ze závodu;

b) použitím tohoto odstavce není překročen žádný procentní podíl uvedený v seznamu jako nejvyšší přípustná hodnota nepůvodních materiálů.

5. Ustanovení odstavce 4 se nevztahují na produkty kapitol 50 až 63 harmonizovaného systému.

6. Odstavce 1 a 5 se použijí s výhradou článku 8.

Článek 8

Nedostatečné opracování nebo zpracování

1. Aniž je dotčen odstavec 2 a bez ohledu na to, zda jsou splněny podmínky článku 7, považuje se opracování nebo zpracování za nedostatečné k tomu, aby produktu udělilo status původu, v případě těchto operací:

a) operace, jejichž účelem je uchování produktů v dobrém stavu během přepravy a skladování;

b) rozdělování nebo spojování nákladových kusů;

c) mytí, praní, čištění; zbavování prachu, odstraňování oxidů, oleje, barev nebo jiných povlaků;

d) žehlení nebo mandlování textilií;

e) jednoduché operace natírání a leštění;

f) loupání, částečné nebo úplné bělení, leštění a hlazení obilovin a rýže;

g) operace barvení cukru nebo tvarování cukru; částečné nebo úplné mletí cukru;

h) loupání, odpeckovávání ovoce, ořechů a zeleniny a zbavování kůry;

i) ostření, jednoduché broušení nebo jednoduché řezání;

j) prosté prosévání, prohazování, třídění, zařazování, srovnávání, sdružování; (včetně sestavování souprav předmětů);

k) jednoduché plnění do lahví, konzerv, lahviček, pytlů, beden, krabic, upevnění na podložky nebo desky a veškeré ostatní jednoduché operace obalové úpravy;

l) připevňování nebo tisk značek, štítků, log nebo obdobných rozlišovacích znaků na produkty nebo jejich obaly;

m) jednoduché mísení produktů, též různých druhů; mísení cukru s jiným materiálem;

n) jednoduché sestavování součástí předmětů na úplný produkt nebo rozkládání produktů na části;

o) kombinace dvou nebo více operací uvedených v písmenech a) až n);

p) porážení zvířat.

2. Při určování, zda se opracování nebo zpracování provedené na produktu považuje za nedostatečné ve smyslu odstavce 1, se všechny operace provedené na tomto produktu ve Společenství nebo ve státech ESA posuzují společně.

Článek 9

Určující jednotka

1. Určující jednotkou pro použití tohoto protokolu je produkt, který je považován za základní jednotku při jeho zařazení do nomenklatury založené na harmonizovaném systému.

Z toho vyplývá, že:

a) je-li produkt sestávající ze sady nebo sestavy předmětů zařazen podle harmonizovaného systému do jednoho čísla, je určující jednotkou tento celek;

b) sestává-li zásilka z více stejných produktů zařazených do stejného čísla harmonizovaného systému, posuzuje se pro účely použití tohoto protokolu každý produkt samostatně.

2. Je-li podle všeobecného pravidla 5 pro výklad harmonizovaného systému zařazován s produktem i obal, považuje se pro účely určení původu za tvořící jeden celek s produktem.

Článek 10

Příslušenství, náhradní díly a nástroje

Příslušenství, náhradní díly a nástroje dodávané spolu se strojem, přístrojem, nástrojem, zařízením nebo vozidlem se považují za jeden celek se strojem, přístrojem, nástrojem, zařízením nebo vozidlem, jestliže jsou součástí jejich běžného vybavení a jsou zahrnuty v ceně nebo nejsou fakturovány zvlášť.

Článek 11

Soupravy

Soupravy zboží ve smyslu všeobecného pravidla 3 pro výklad harmonizovaného systému se považují za původní produkty, jestliže jsou původními produkty všechny součásti, z nichž se skládají. Soupravy, které se skládají z původních i nepůvodních produktů, se nicméně jako celek považují za původní produkt, pokud hodnota nepůvodních produktů nepřesahuje 15 % ceny soupravy ze závodu.

Článek 12

Neutrální prvky

Při určování, zda je produkt původní, není nutné zjišťovat původ těchto prvků, jež mohou být použity k jeho výrobě:

a) energie a palivo;

b) zařízení a vybavení;

c) stroje a nástroje;

d) zboží, které se nestává a nemá se stát součástí konečného složení produktu.

Článek 13

Odděleně vedené účetnictví

1. Jestliže oddělené skladování zásob původních a nepůvodních zastupitelných materiálů přináší značné náklady nebo materiální obtíže, mohou celní orgány na písemnou žádost dotčených osob povolit pro vedení těchto zásob použití metody „odděleného účetnictví“ (dále jen „metoda“).

2. Metoda se vztahuje rovněž na původní a nepůvodní surový cukr bez přísady aromatických přípravků nebo barviv určený pro další rafinaci podpoložek 1701 12, 1701 13 a 1701 14 harmonizovaného systému, který je před vyvezením do Společenství nebo do některého ESA státu fyzicky kombinován nebo míchán v jednom z ESA států nebo ve Společenství.

3. Metoda musí zajistit, aby se kdykoli počet nebo množství získaných produktů, které lze považovat za pocházející z ESA státu nebo ze Společenství, rovnal počtu nebo množství produktů, které by byly získány, pokud by zásoby byly fyzicky odděleny.

4. Celní orgány mohou pro udělení povolení uvedeného v odstavci 1 stanovit jakékoli podmínky, které považují za vhodné.

5. Metoda se uplatňuje a její uplatňování se zaznamenává na základě všeobecných účetních zásad platných v zemi, kde byl produkt vyroben.

6. Subjekt, který tuto metodu využívá, může podle konkrétní situace vyhotovit doklady o původu nebo o ně požádat, a to na takové množství produktů, které lze považovat za původní. Na žádost celních orgánů držitel předloží prohlášení o způsobu, jakým byla uvedená množství spravována.

7. Celní orgány sledují využívání povolení a mohou je odebrat, jestliže držitel udělené povolení jakýmkoli způsobem zneužije nebo nesplní některou z dalších podmínek stanovených v tomto protokolu.

8. Pro potřeby odstavce 1 označují „zastupitelné materiály" materiály stejného druhu a obchodní kvality, se stejnými technickými a fyzickými vlastnostmi, které od sebe nelze rozeznat pro účely určení jejich původu.

HLAVA III

POŽADAVKY TÝKAJÍCÍ SE ÚZEMÍ

Článek 14

Zásada teritoriality

1. S výjimkou článků 3 a 4 a 5 musí být podmínky pro získání statusu původu ve smyslu hlavy II ve státech ESA nebo ve Společenství plněny nepřetržitě.

2. S výjimkou článků 3, 4 a 5, jsou-li původní produkty vyvezené ze státu ESA nebo ze Společenství do jiné země vráceny, je třeba je považovat za nepůvodní, nelze-li celním orgánům věrohodně prokázat, že:

a) vrácené produkty jsou totožné s vyvezenými produkty a

b) byly případně podrobeny pouze operacím nezbytným pro jejich uchování v dobrém stavu po dobu pobytu v dané zemi nebo při svém vývozu.

Článek 15

Neměnnost

1. Původní produkty deklarované k domácímu použití v některé ze smluvních stran musí být stejné jako produkty vyvezené z druhé smluvní strany, v níž získaly status původu. Před jejich deklarováním k domácímu použití nesmí být pozměněny, jakýmkoli způsobem přetvořeny nebo podrobeny operacím kromě těch, které je mají uchovat v dobrém stavu, nebo jiných, než je přidání nebo připevnění značek, štítků, pečetí či jakékoli jiné dokumentace, aby byl zajištěn soulad se specifickými vnitrostátními požadavky dovážející smluvní strany.

2. Skladování produktů nebo zásilek může probíhat ve třetí zemi, která není smluvní stranou, za předpokladu, že zůstává v této třetí zemi pod dohledem celních orgánů.

3. Aniž jsou dotčena ustanovení hlavy V, rozdělování zásilek lze provést ve třetí zemi, která není smluvní stranou, pokud je provede vývozce nebo jsou provedena na jeho odpovědnost a pokud zásilky zůstávají v této třetí zemi, ve které dochází k rozdělení pod dohledem celních orgánů.

4. V případě pochybností o tom, zda podmínky stanovené v odstavcích 1 až 3 jsou splněny, mohou celní orgány požádat deklaranta, aby poskytl důkaz o splnění podmínek, který může být poskytnut jakýmkoli způsobem, včetně smluvních přepravních dokladů, jako jsou konosamenty, nebo faktických či konkrétních důkazů založených na značení nebo číslování balíků nebo jakýchkoli důkazů týkajících se samotného zboží.

Článek 16

Výstavy

1. Jsou-li původní produkty zaslány na výstavu do jiné země nebo na jiné území, než jsou země a území uvedené v článcích 3, 4 a 5, se kterými je možná kumulace, a po ukončení výstavy prodány za účelem dovozu do Společenství nebo do státu ESA, uplatní se na ně při dovozu dohoda, je-li celním orgánům věrohodně prokázáno, že:

a) vývozce zaslal tyto produkty ze státu ESA nebo ze Společenství do země konání výstavy a vystavil je tam;

b) vývozce tyto produkty prodal nebo přenechal příjemci ve státě ESA nebo ve Společenství;

c) produkty byly zaslány během výstavy nebo bezprostředně po ní ve stavu, v jakém byly odeslány na výstavu; a

d) produkty nebyly od okamžiku, kdy byly odeslány na výstavu, použity k jinému účelu než k předvedení na této výstavě.

2. Doklad o původu musí být vydán nebo vystaven v souladu s hlavou IV a předložen obvyklým způsobem celním orgánům země dovozu. Musí v něm být uveden název a adresa výstavy. V případě potřeby mohou být požadovány dodatečné doklady o podmínkách, za kterých byly produkty vystaveny.

3. Odstavec 1 se vztahuje na všechny výstavy, veletrhy a podobné veřejné akce obchodní, průmyslové, zemědělské nebo řemeslné, v jejichž průběhu produkty zůstávají pod celním dohledem, a které nejsou pořádány soukromě v prodejnách nebo obchodních prostorách s úmyslem prodat zahraniční produkty.

Článek 17

Zásilky cukru

Zásilky surového cukru bez přísady aromatických přípravků nebo barviv a určeného pro další rafinaci podpoložek 1701.12, 1701.13 a 1701.14 harmonizovaného systému různého původu po moři mezi územími stran se povolují, aniž by musel být cukr uchováván v oddělených skladech. Musí být zajištěno, že množství takového cukru, který by mohl být považován za původní, jsou stejná jako množství, která by bývala byla deklarována pro dovoz při uchování cukru v oddělených skladech. Poslední přístav nakládky by měl patřit k území státu AKT EPA.

HLAVA IV

DOKLAD O PŮVODU

Článek 18

Obecné požadavky

1. Na produkty pocházející ze státu ESA při dovozu do Společenství a na produkty pocházející ze Společenství se při dovozu do státu ESA vztahují ustanovení dohody po předložení:

a) průvodního osvědčení EUR.1, jehož vzor je obsažen v příloze III; nebo

b) v případech uvedených v čl. 23 odst. 1 prohlášení uvedeného vývozcem na faktuře, dodacím listu nebo jakémkoli jiném obchodním dokladu, který popisuje dotyčné produkty dostatečně podrobně, aby umožnil jejich identifikaci (dále jen „prohlášení na faktuře“); znění prohlášení na faktuře je uvedeno v příloze IV.

2. Bez ohledu na odstavec 1 se tato dohoda vztahuje na původní produkty ve smyslu tohoto protokolu v případech uvedených v článku 29, aniž by bylo nutné předložit kterýkoli z dokladů uvedených výše.

3. Po oznámení ve Výboru pro celní spolupráci se na produkty pocházející z jedné smluvní strany při dovozu na území druhé smluvní strany vztahují výhody preferenčního celního zacházení podle této dohody při předložení prohlášení na faktuře vydané podle článku 23 vývozcem registrovaným v souladu s příslušnými právními předpisy smluvních stran. Toto oznámení musí obsahovat ustanovení, že se nepoužije odst. 1 písm. a) a b).

4. Při uplatňování ustanovení této hlavy se vývozci snaží používat jazyk společný státům ESA i Společenství.

Článek 19

Postup pro vydání průvodního osvědčení EUR.1

1. Průvodní osvědčení EUR.1 vydávají celní orgány země vývozu na základě písemné žádosti podané vývozcem nebo jménem vývozce jeho zmocněným zástupcem.

2. Za tímto účelem vyplní vývozce nebo jeho pověřený zástupce průvodní osvědčení EUR.1 a formulář žádosti, jejichž vzory jsou obsaženy v příloze III. Tyto formuláře se vyplňují v souladu s tímto protokolem. Jsou-li vyplňovány rukou, musí být vyplněny inkoustem a hůlkovým písmem. Popis produktů se uvede v kolonce vyhrazené pro tento účel tak, aby zde nebyly ponechány prázdné řádky. Není-li vyplněna celá kolonka, podtrhne se poslední řádek popisu vodorovnou čarou a prázdný prostor se proškrtne.

3. Vývozce žádající o vydání průvodního osvědčení EUR.1 musí být kdykoli připraven předložit na žádost celních orgánů země vývozu, kde je průvodní osvědčení vydáno, veškeré náležité doklady prokazující status původu dotčených produktů, jakož i splnění všech ostatních podmínek tohoto protokolu.

4. Průvodní osvědčení EUR.1 vydávají celní orgány členského státu Evropské unie nebo státu ESA, pokud lze dotyčné produkty považovat za pocházející ze Společenství nebo ze státu ESA nebo z jedné z jiných zemí nebo území uvedených v článcích 3, 4 a 5 a splňují-li ostatní podmínky stanovené v tomto protokolu.

5. Vydávající celní orgány přijmou všechna nezbytná opatření k ověření statusu původu produktů a splnění ostatních požadavků tohoto protokolu. Za tímto účelem mají právo požadovat jakékoli důkazy a provádět jakoukoli kontrolu účtů vývozce nebo jakékoli další kontroly, které považují za vhodné. Vydávající celní orgány také zajistí, aby formuláře uvedené v odstavci 2 byly řádně vyplněny. Zejména zkontrolují, zda byl prostor určený pro popis produktů vyplněn tak, aby byla vyloučena možnost dodatečného podvodného vpisování.

6. Datum vydání průvodního osvědčení EUR.1 se uvádí v kolonce 11 osvědčení.

7. Celní orgány vydají průvodní osvědčení EUR.1 a poskytnou je vývozci, jakmile je vlastní vývoz proveden nebo zajištěn.

Článek 20

Dodatečně vydaná průvodní osvědčení EUR.1

1. Odchylně od čl. 19 odst. 7 může být průvodní osvědčení EUR.1 ve výjimečných případech vydáno po vývozu produktů, jichž se týká, jestliže

a) nebylo vydáno při vývozu v důsledku omylu, neúmyslného opomenutí nebo zvláštních okolností; nebo

b) bylo celním orgánům věrohodně prokázáno, že průvodní osvědčení EUR.1 bylo vydáno, ale nebylo při dovozu přijato z technických důvodů.

2. Pro účely odstavce 1 musí vývozce ve své žádosti uvést místo a datum vývozu produktů, na něž se vztahuje průvodní osvědčení EUR.1, a odůvodnění své žádosti.

3. Celní orgány mohou vydat průvodní osvědčení EUR.1 dodatečně pouze poté, co zkontrolují, že údaje uvedené v žádosti vývozce souhlasí s příslušnými podklady.

4. Průvodní osvědčení EUR.1 vydaná dodatečně musí obsahovat tuto poznámku v angličtině:

„ISSUED RETROSPECTIVELY“

5. Poznámka uvedená v odstavci 4 se zapíše do kolonky „Poznámky“ průvodního osvědčení EUR.1.

Článek 21

Vydání duplikátu průvodního osvědčení EUR.1

1. V případě krádeže, ztráty nebo zničení průvodního osvědčení EUR.1 může vývozce požádat celní orgány, které jej vydaly, o vystavení duplikátu na základě vývozních dokladů, které mají v držení.

2. Takto vydaný duplikát musí obsahovat tuto poznámku v angličtině:

„DUPLICATE“

3. Poznámka uvedená v odstavci 2 se zapíše do kolonky „Poznámky“ duplikátu průvodního osvědčení EUR.1.

4. Duplikát nabývá účinku dnem, kdy byl vydán prvopis průvodního osvědčení EUR.1, a tento den v něm musí být uveden.

Článek 22

Vydání průvodních osvědčení EUR.1 na základě dokladu o původu vydaného nebo vystaveného dříve

Pokud jsou původní produkty pod celním dohledem ve státě ESA nebo ve Společenství, je možné nahradit původní doklad o původu jedním nebo více průvodními osvědčeními EUR.1 pro účely zaslání všech nebo některých produktů na jiná místa ve státech ESA nebo ve Společenství. Náhradní průvodní osvědčení EUR.1 vydá celní úřad, pod jehož dohledem se produkty nacházejí, a schválí celní orgán, pod jehož dohledem se produkty nacházejí.

Článek 23

Podmínky pro vystavení prohlášení na faktuře

1. Prohlášení na faktuře uvedené v čl. 18 odst. 1) písm. b) může vystavit

a) schválený vývozce ve smyslu článku 24 nebo

b) kterýkoli vývozce pro jakoukoli zásilku sestávající z jednoho nebo více nákladových kusů obsahujících původní produkty, jejichž celková hodnota nepřesahuje 6 000 EUR.

2. Prohlášení na faktuře může být vydáno, lze-li dotčené produkty považovat za produkty pocházející ze státu ESA nebo ze Společenství nebo z jedné z ostatních zemí nebo území uvedených v článcích 3, 4 a 5, a splňují-li tyto produkty ostatní podmínky tohoto protokolu.

3. Vývozce vystavující prohlášení na faktuře musí být kdykoliv připraven na žádost celních orgánů země vývozu předložit všechny příslušné doklady prokazující status původu dotyčných produktů a splnění ostatních podmínek tohoto protokolu.

4. Prohlášení na faktuře, jehož znění je uvedeno v příloze IV tohoto protokolu, vystavuje vývozce v jedné z jazykových verzí stanovených v uvedené příloze a v souladu s vnitrostátními právními předpisy země vývozu, a to na psacím stroji, razítkem nebo tiskem na faktuře, dodacím listu nebo jakémkoli jiném obchodním dokladu. Je-li prohlášení psáno rukou, musí být napsáno inkoustem a hůlkovým písmem.

5. Prohlášení na faktuře podepisuje vlastnoručně vývozce. Tato prohlášení však není povinen podepisovat schválený vývozce ve smyslu článku 24, jestliže se celním orgánům země vývozu písemně zaváže, že přebírá plnou odpovědnost za jakékoli prohlášení na faktuře, které jej identifikuje, jako by je vlastnoručně podepsal.

6. Prohlášení na faktuře může vývozce vystavit při vývozu produktů, na něž se vztahuje, nebo po vývozu, je-li předloženo v zemi dovozu do dvou let po dovozu produktů, na něž se vztahuje.

Článek 24

Schválený vývozce

1. Celní orgány země vývozu mohou povolit kterémukoli vývozci, který často odesílá produkty, na něž se vztahují ustanovení o obchodní spolupráci dohody, vystavovat prohlášení na faktuře bez ohledu na hodnotu dotyčných produktů. Vývozce, který žádá o takové povolení, musí celním orgánům poskytnout veškeré záruky nezbytné k ověření statusu původu produktů a splnění ostatních podmínek tohoto protokolu.

2. Celní orgány mohou vázat poskytnutí statusu schváleného vývozce na splnění jakýchkoli podmínek, které považují za vhodné.

3. Celní orgány přidělí schválenému vývozci číslo celního povolení, které musí být uváděno v prohlášení na faktuře.

4. Celní orgány dohlížejí na využívání povolení schváleným vývozcem.

5. Celní orgány mohou povolení kdykoliv odejmout. Jsou povinny tak učinit, jestliže schválený vývozce již neposkytuje záruky uvedené v odstavci 1, nesplňuje podmínky uvedené v odstavci 2 nebo udělené povolení jinak jakýmkoli způsobem zneužívá.

Článek 25

Platnost dokladu o původu

1. Doklad o původu platí deset měsíců ode dne vydání v zemi vývozu a v této lhůtě musí být předložen celním orgánům země dovozu.

2. Doklady o původu, které jsou předloženy celním orgánům země dovozu po uplynutí lhůty pro jejich předložení uvedené v odstavci 1, mohou být za účelem uplatnění preferenčního zacházení přijaty pouze v případě, že nemohly být předloženy ve stanovené lhůtě v důsledku mimořádných okolností.

3. V ostatních případech opožděného předložení dokladu o původu jej mohou celní orgány země dovozu přijmout, pokud jim byly produkty předloženy před uplynutím uvedené lhůty.

Článek 26

Režim tranzitu

Při vstupu produktů do státu nebo na území uvedené v článcích 3 a 4, jiných než země původu, započne další lhůta platnosti v délce čtyř měsíců ode dne, kdy celní orgány tranzitní země v kolonce 7 osvědčení EUR.1 vyplní tyto údaje:

— slovo „tranzit“,

— název tranzitní země,

— úřední razítko, jehož vzor byl předložen Evropské komisi, podle článku 36,

— datum těchto potvrzení.

Článek 27

Předkládání dokladu o původu

Doklady o původu se předkládají celním orgánům země dovozu v souladu s postupy, které v dané zemi platí. Tyto orgány mohou požadovat jejich překlad a mohou také požadovat, aby bylo dovozní celní prohlášení doplněno prohlášením dovozce o tom, že produkty splňují podmínky pro provádění dohody.

Článek 28

Dovoz po částech

V případech, kdy se na základě žádosti dovozce a za podmínek stanovených celními orgány země dovozu dovážejí po částech rozložené nebo nesložené produkty ve smyslu všeobecného pravidla 2 písm. a) pro výklad harmonizovaného systému, které spadají do tříd XVI a XVII nebo čísel 7308 a 9406 harmonizovaného systému, předkládá se celním orgánům jediný doklad o původu pro tyto produkty při dovozu první části.

Článek 29

Osvobození od dokladu o původu

1. Produkty, které jsou zasílány v drobných zásilkách soukromými osobami soukromým osobám nebo které se nacházejí v osobních zavazadlech cestujících, se považují za původní produkty bez předložení dokladu o původu, pokud nejsou dováženy obchodně, pokud byly prohlášeny za splňující podmínky stanovené v tomto protokolu a pokud o pravdivosti tohoto prohlášení neexistují žádné pochybnosti. Pokud jsou produkty zasílány poštou, může být toto prohlášení uvedeno na celním prohlášení CN22/CN23 nebo na listu papíru přiloženém k uvedenému dokladu.

2. Za neobchodní dovoz se považuje příležitostný dovoz výlučně produktů pro osobní potřebu příjemců nebo cestujících nebo jejich rodin, je-li z povahy a množství těchto produktů zřejmé, že neslouží žádnému obchodnímu účelu.

3. Celková hodnota těchto produktů nesmí u drobných zásilek přesáhnout 500 EUR a u produktů nacházejících se v osobních zavazadlech cestujících 1 200 EUR.

Článek 30

Informační postupy pro účely kumulace

1. Použijí-li se čl. 3 odst. 1, čl. 4 odst. 1 a článek 5, prokazuje se status původu ve smyslu tohoto protokolu u materiálů pocházejících ze státu ESA, ze Společenství, z jiného státu AKT, ze ZZÚ nebo z jiné země, se kterou je možná kumulace, průvodním osvědčením EUR.1 nebo prohlášením dodavatele, jehož vzor je obsažen v příloze V A tohoto protokolu a které podává vývozce ve státě nebo ve Společenství, odkud materiály pocházejí.

2. Použijí-li se čl. 3 odst. 4 a čl. 4 odst. 4, prokazuje se opracování nebo zpracování provedené ve státě ESA, ve Společenství, v jiném státě AKT nebo v ZZÚ prohlášením dodavatele, jehož vzor je obsažen v příloze V B tohoto protokolu a které podává vývozce ve státě nebo ve Společenství, odkud materiály pocházejí.

3. Dodavatel vyhotoví pro každou zásilku zboží zvláštní prohlášení dodavatele na obchodní faktuře týkající se této zásilky nebo na příloze k této faktuře nebo na dodacím listu či jiném obchodním dokladu týkajícím se dané zásilky, který popisuje dotyčné materiály dostatečně podrobně, aby umožnil jejich identifikaci.

4. Prohlášení dodavatele lze vystavit na předtištěném formuláři.

5. Prohlášení dodavatele musí být opatřena vlastnoručním podpisem dodavatele. Pokud jsou však faktura a prohlášení dodavatele zhotoveny pomocí metod elektronického zpracování údajů, nemusí být prohlášení dodavatele podepsáno vlastnoručně za předpokladu, že je odpovědný pracovník dodavatelské společnosti identifikován ke spokojenosti celních orgánů ve státě, kde se prohlášení dodavatele vystavují. Uvedené celní orgány mohou stanovit prováděcí podmínky k tomuto odstavci.

6. Prohlášení dodavatele se předkládají celním orgánům v zemi vývozu, které byly požádány o vydání průvodního osvědčení EUR.1.

7. Dodavatel vystavující prohlášení musí být připraven kdykoli předložit na žádost celních orgánů země, ve které je prohlášení vystaveno, veškeré náležité doklady prokazující, že údaje uvedené v tomto prohlášení jsou správné.

8. Prohlášení dodavatele vystavená a osvědčení údajů vydaná přede dnem vstupu tohoto protokolu v platnost v souladu s článkem 26 protokolu 1 k dohodě z Cotonou zůstávají v platnosti.

Článek 31

Podpůrné doklady

Doklady uvedené v čl. 19 odst. 3 a v čl. 23 odst. 3, které prokazují to, že produkty zahrnuté do průvodního osvědčení EUR.1 nebo do prohlášení na faktuře lze považovat za produkty pocházející ze státu ESA, ze Společenství nebo jedné z ostatních zemí nebo území uvedených v článcích 3, 4 a 5, a že tyto produkty splňující ostatní požadavky tohoto protokolu, mohou mimo jiné sloužit jako:

a) přímý důkaz o procesech prováděných vývozcem nebo dodavatelem při získávání dotyčného zboží, který se nachází například v jeho účtech nebo účetnictví;

b) doklady prokazující status původu použitých materiálů, vydané nebo vystavené ve státě ESA, ve Společenství nebo v jedné z ostatních zemí či území uvedených v článcích 3, 4 a 5, jsou-li tyto doklady použity v souladu s vnitrostátním právem;

c) doklady prokazující opracování nebo zpracování materiálů ve státě ESA, ve Společenství nebo v jedné z ostatních zemí či území uvedených v článcích 3, 4 a 5, vydané nebo vystavené ve státě ESA, ve Společenství nebo v jedné z ostatních zemí či území uvedených v článcích 3, 4 a 5, jsou-li tyto doklady použity v souladu s vnitrostátním právem;

d) průvodní osvědčení EUR.1 nebo prohlášení na faktuře prokazující status původu použitých materiálů, vydaná nebo vystavená ve státech ESA, ve Společenství nebo v jiné zemi či území uvedených v článcích 3, 4 a 5 v souladu s tímto protokolem.

Článek 32

Uchovávání dokladu o původu a podpůrných dokladů

1. Vývozce, který žádá o vydání průvodního osvědčení EUR.1, uchovává doklady uvedené v čl. 19 odst. 3 po dobu nejméně tří let.

2. Vývozce vystavující prohlášení na faktuře uchovává kopii tohoto prohlášení a kopie dokladů uvedených v čl. 23 odst. 3 po dobu nejméně tří let.

3. Dodavatel vystavující prohlášení dodavatele uchovává kopie prohlášení a faktury, dodacího listu nebo jiného obchodního dokladu, ke kterému je prohlášení připojeno, a doklady uvedené v čl. 30 odst. 7 po dobu nejméně tří let.

4. Celní orgány země vývozu, které vydávají průvodní osvědčení EUR.1, uchovávají formulář žádosti uvedený v čl. 19 odst. 2 po dobu nejméně tří let.

5. Celní orgány země dovozu uchovávají průvodní osvědčení EUR.1 a prohlášení na faktuře, která jim byla předložena, po dobu nejméně tří let.

Článek 33

Rozpory a formální chyby

1. Jsou-li zjištěny drobné rozpory mezi údaji uvedenými v dokladu o původu a údaji v dokladech, které byly celnímu orgánu předloženy za účelem splnění celních formalit při dovozu produktů, není tím zapříčiněna neplatnost dokladu o původu, je-li možné nesporně dokázat, že se daný doklad skutečně vztahuje na předložené produkty.

2. Zjevné formální chyby, například překlepy v dokladu o původu, nevedou k jeho odmítnutí, nejsou-li takové povahy, že vyvolávají pochybnost o správnosti údajů uvedených v tomto dokladu.

Článek 34

Částky vyjádřené v eurech

1. Pro účely použití ustanovení čl. 23 odst. 1 písm. b) a čl. 29 odst. 3 v případech, kdy jsou produkty fakturovány v jiné měně než v eurech, jsou částky v národních měnách státu ESA, členských států Společenství a ostatních zemí nebo území uvedených ve článcích 3, 4 a 5, které odpovídají částkám vyjádřeným v eurech, stanoveny každoročně každou z dotčených zemí.

2. Na zásilku se vztahuje čl. 23 odst. 1 písm. b) nebo čl. 29 odst. 3, je-li částka v měně, ve které je vystavena faktura, v souladu s částkou stanovenou dotčenou zemí.

3. Částky, které se mají použít v jakékoli dané národní měně, jsou přepočtem částek vyjádřených v eurech podle kursu platného k prvnímu pracovnímu dni měsíce října na tuto měnu. Částky se sdělují Komisi Evropských společenství do 15. října a uplatňují se od 1. ledna následujícího roku. Komise Evropských společenství oznamuje tyto částky všem dotčeným zemím.

4. Země může částku vyplývající z přepočtu částky vyjádřené v eurech na její národní měnu zaokrouhlit směrem nahoru nebo dolů. Zaokrouhlená částka se nesmí odlišovat od částky vyplývající z přepočtu o více než 5 %. Země může ponechat ekvivalent částky vyjádřené v eurech ve své národní měně nezměněn, jestliže v okamžiku každoroční úpravy stanovené v odstavci 3 přepočet této částky před zaokrouhlením převyšuje stávající ekvivalent v národní měně o méně než 15 %. Ekvivalent v národní měně může být ponechán beze změny, pokud by převod způsobil pokles hodnoty tohoto ekvivalentu.

5. Částky vyjádřené v eurech přezkoumává Výbor pro celní spolupráci na žádost Společenství nebo států ESA. V rámci tohoto přezkoumání Výbor pro celní spolupráci zváží, zda je žádoucí zachovat účinky zmíněných limitů v reálných hodnotách. S tímto záměrem může rozhodnout o změně částek vyjádřených v eurech.

HLAVA V

METODY SPRÁVNÍ SPOLUPRÁCE

Článek 35

Správní podmínky, které musí být splněny, aby se na produkty vztahovaly výhody vyplývající z dohody

1. Na produkty pocházející ve smyslu tohoto protokolu ze států ESA nebo ze Společenství se při celním dovozním prohlášení vztahují preference vyplývající z dohody pouze v případě, že byly vyvezeny nejdříve v den, kdy vyvážející země splnila ustanovení v odstavci 2.

2. Smluvní strany se zasadí o zavedení:

a) potřebných vnitrostátních a regionálních opatření nezbytných pro provádění a prosazování pravidel a postupů stanovených v tomto protokolu, včetně případných opatření nezbytných pro uplatňování článků 3, 4 a 5;

b) správních struktur a systémů nezbytných pro případné řízení a kontrolu původu produktů a dodržování dalších podmínek stanovených v tomto protokolu.

Provede oznámení podle článku 36.

Článek 36

Oznámení informací týkajících se celních orgánů smluvních stran

1. Státy ESA a členské státy Společenství si prostřednictvím Komise Evropských společenství a sekretariátu COMESA navzájem předají adresy celních orgánů, které vydávají a kontrolují průvodní osvědčení EUR.1 a prohlášení na faktuře nebo prohlášení dodavatele, a vzory otisků razítek, která jejich celní orgány používají pro vydávání těchto osvědčení. Průvodní osvědčení EUR.1 a prohlášení na faktuře nebo prohlášení dodavatele se pro účely poskytnutí preferenčního zacházení přijímají od data, kdy Komise Evropských společenství a sekretariát COMESA tyto informace obdrží.

2. Státy ESA a členské státy Společenství se navzájem okamžitě informují o případných změnách informací uvedených v odstavci 1.

3. Orgány uvedené v odstavci 1 jednají z pověření vlády dotčené země. Orgány odpovědné za kontrolu a ověřování náleží k vládním orgánům dotčené země.

Článek 37

Vzájemná pomoc

1. Za účelem zajištění řádného uplatňování tohoto protokolu si Společenství, státy ESA a ostatní země uvedené v článcích 3, 4 a 5 poskytují prostřednictvím příslušných celních správ vzájemnou pomoc při ověřování pravosti průvodních osvědčení EUR.1, prohlášení na faktuře nebo prohlášení dodavatele a při kontrole správnosti údajů uváděných v těchto dokladech.

2. Konzultované orgány poskytují příslušné informace o podmínkách, za kterých byl produkt vyroben, a zejména uvádějí podmínky, za kterých byla dodržena pravidla původu v dotyčných různých státech ESA, ve Společenství a jiných zemích uvedených v článcích 3, 4 a 5.

Článek 38

Kontrola dokladů o původu

1. Následné kontroly dokladů o původu se provádí namátkou nebo na základě analýzy rizik anebo vždy v případech, kdy mají celní orgány země dovozu důvodné pochybnosti o pravosti dokladů, o statusu původu dotyčných produktů nebo o splnění ostatních podmínek stanovených v tomto protokolu.

2. Pro účely provádění odstavce 1 vrátí celní orgány země dovozu průvodní osvědčení EUR.1 a fakturu, pokud byla předložena, prohlášení na faktuře nebo kopii těchto dokladů celním orgánům země vývozu a podle potřeby uvedou důvody žádosti o kontrolu. Spolu s žádostí o kontrolu zašlou rovněž veškeré doklady a získané informace nasvědčující tomu, že údaje uvedené v dokladu o původu nejsou správné.

3. Kontrolu provádějí celní orgány země vývozu. Za tímto účelem mají právo požadovat jakékoli důkazy a provádět jakoukoli kontrolu účtů vývozce nebo výrobce nebo jakékoli další kontroly, které považují za vhodné.

4. Jestliže se celní orgány země dovozu rozhodnou pozastavit preferenční zacházení pro dotyčné produkty až do výsledku kontroly, nabídnou dovozci propuštění produktů s výhradou uplatnění ochranných opatření považovaných za potřebná.

5. Celní orgány, které požádaly o kontrolu, musí být informovány o jejích výsledcích co nejdříve. Z výsledků musí být zřejmé, zda jsou doklady pravé a zda lze dotyčné produkty považovat za produkty pocházející ze státu ESA, ze Společenství nebo z některé z jiných zemí uvedených v článcích 3, 4 a 5 a zda splňují ostatní podmínky stanovené v tomto protokolu.

6. Jestliže v případech důvodných pochybností do deseti měsíců ode dne žádosti o kontrolu není obdržena žádná odpověď nebo pokud odpověď neobsahuje dostatečné informace pro určení pravosti uvedeného dokladu nebo pro určení skutečného původu produktů, zamítnou celní orgány, které požádaly o kontrolu, nárok na preference, s výjimkou mimořádných okolností.

7. Pokud kontrolní postup nebo jiné dostupné údaje naznačují, že dochází k porušování tohoto protokolu, provede země vývozu z vlastní iniciativy nebo na žádost země dovozu dostatečně rychle příslušná šetření nebo jejich provedení zajistí, aby byla tato porušení zjištěna a aby jim bylo zabráněno; k tomuto účelu může dotyčná země vývozu vyzvat zemi dovozu k účasti na těchto kontrolách.

Článek 39

Kontrola prohlášení dodavatele

1. Kontrola prohlášení dodavatele se provádí na základě analýzy rizik a náhodně nebo kdykoli mají celní orgány státu, kde bylo k těmto prohlášením při vydávání průvodního osvědčení EUR.1 nebo při vypracování prohlášení na faktuře přihlédnuto, opodstatněné pochybnosti o pravosti dokladu nebo o správnosti údajů uvedených v tomto dokladu.

2. Celní orgány, jimž se prohlášení dodavatele předkládá, mohou požádat celní orgány státu, kde bylo prohlášení vystaveno, aby vydaly osvědčení údajů, jehož vzor je obsažen v příloze VI tohoto protokolu. Případně mohou certifikační orgány, jimž se prohlášení dodavatele předkládá, požádat vývozce, aby předložil osvědčení údajů vydané celními orgány státu, kde bylo prohlášení vystaveno. Úřad, který osvědčení údajů vydal, uchovává jeho kopii po dobu nejméně tří let.

3. Celní orgány žádající o kontrolu musí být informovány o jejích výsledcích co nejdříve. Výsledky musí jasně uvádět, zda údaje uvedené v prohlášení dodavatele jsou správné, a musí umožnit určení, zda a v jakém rozsahu může být prohlášení dodavatele vzato v úvahu při vystavení průvodního osvědčení EUR.1 nebo při vydání prohlášení na faktuře.

4. Kontrolu provádí celní orgány země, kde bylo prohlášení dodavatele vystaveno. Za tímto účelem mají právo požádat o jakékoli důkazy nebo provést jakoukoli kontrolu účtů dodavatele nebo jakoukoli jinou kontrolu, kterou považují za vhodnou, s cílem zkontrolovat správnost kteréhokoli prohlášení dodavatele.

5. Každé průvodní osvědčení EUR.1 nebo prohlášení na faktuře vydané nebo vystavené na základě nesprávného prohlášení dodavatele je od počátku neplatné.

Článek 40

Řešení sporů

Pokud nastanou spory ohledně ověřovacích postupů uvedených v článcích 38 a 39, které nelze mezi celními orgány žádajícími o ověření a celními orgány odpovědnými za provedení tohoto ověření vyřešit, nebo pokud tyto orgány vznesou otázku týkající se výkladu tohoto protokolu, předloží se tyto spory nebo otázky Výboru pro celní spolupráci.

Ve všech případech se řešení sporů mezi dovozcem a celními orgány země dovozu řídí právními předpisy této země.

Článek 41

Sankce

Každé osobě, která vystaví nebo nechá vystavit doklad obsahující nesprávné údaje s úmyslem získat pro produkty preferenční zacházení, se uloží sankce.

Článek 42

Svobodná pásma

1. Státy ESA a Společenství učiní veškerá nezbytná opatření nezbytná k zajištění toho, aby produkty provázené dokladem o původu nebo prohlášením dodavatele, které během přepravy využívají svobodné pásmo umístěné na jejich území, nebyly nahrazeny jiným zbožím a nebylo s nimi zacházeno jinak, než je obvyklé pro jejich zachování v dobrém stavu.

2. Odchylně od odstavce 1 vydají dotčené orgány na žádost vývozce nové průvodní osvědčení EUR.1 v případech, kdy jsou produkty pocházející ze státu ESA nebo ze Společenství dovezeny do svobodného celního pásma na základě dokladu o původu a podrobí se zacházení nebo zpracování, pod podmínkou, že toto zacházení nebo zpracování je v souladu s tímto protokolem.

Článek 43

Výbor pro celní spolupráci

1. Zřizuje se Výbor pro celní spolupráci (dále jen „výbor“), určený k provádění správní spolupráce za účelem správného a jednotného používání tohoto protokolu a pro provádění všech dalších úkolů v celní oblasti.

2. Výbor pravidelně přezkoumává vliv používání pravidel původu na státy ESA a zejména na nejméně rozvinuté státy ESA a doporučuje výboru EPA vhodná opatření.

3. Výbor přijímá rozhodnutí o kumulaci podle podmínek uvedených v článku 5.

4. Výbor přijímá rozhodnutí o odchylkách od tohoto protokolu podle podmínek uvedených v článku 44.

5. Výbor se schází pravidelně a s programem jednání, který si státy ESA a Společenství dohodnou předem.

6. Výbor se skládá z odborníků z členských států Společenství a úředníků Komise odpovědných za celní otázky na jedné straně a z odborníků zastupujících státy ESA a úředníků regionálních seskupení států ESA odpovědných za celní otázky. V nezbytných případech může výbor žádat o vhodné odborné posudky. Místo předsedy výboru obsazuje střídavě jedna nebo druhá ze smluvních stran.

Článek 44

Odchylky

1. Výbor pro celní spolupráci (v tomto článku dále jen „výbor“) může přijmout odchylky od tohoto protokolu, pokud vývoj stávajících průmyslových odvětví nebo vytvoření nových průmyslových odvětví ve státech ESA k přijetí takových odchylek opravňuje. Příslušný stát nebo státy ESA oznámí Společenství buď při předložení věci výboru, nebo předem svou žádost o odchylku spolu s důvody v souladu s odstavcem 2. Společenství odpoví kladně na všechny žádosti států ESA, které jsou řádně odůvodněny v souladu s tímto článkem a které nemohou způsobit vážnou újmu stávajícímu odvětví Společenství.

2. S cílem usnadnit přezkoumání žádostí o odchylku výborem předloží stát nebo státy ESA, které žádost vznáší, prostřednictvím formuláře uvedeného v příloze VII tohoto protokolu na podporu své žádosti co nejúplnější údaje, které zahrnou zejména tyto informace:

— popis dokončeného produktu,

— povaha a množství materiálů pocházejících ze třetí země,

— povaha a množství materiálů pocházejících ze států ESA nebo ze zemí či území uvedených v článcích 3 a 4 nebo materiálů, které zde byly zpracovány,

— výrobní procesy,

— přidaná hodnota,

— počet zaměstnanců v dotyčném podniku,

— předpokládaný objem vývozu do Společenství,

— ostatní možné zdroje dodávek surovin,

— důvody požadovaného trvání s ohledem na snahy nalézt nové zdroje dodávek,

— jiné poznatky.

Stejná pravidla platí pro veškeré žádosti o prodloužení. Výbor může formulář změnit.

3. Při přezkoumání žádostí se bere ohled zejména na:

a) úroveň rozvoje nebo zeměpisnou situaci dotyčného státu nebo států ESA;

b) případy, kdy by používání stávajících pravidel původu značně postihlo schopnost stávajícího odvětví státu ESA pokračovat ve vývozu do Společenství, se zvláštním ohledem na případy, které by mohly vyústit v ukončení jeho činnosti;

c) specifické případy, kdy lze jasně prokázat, že pravidla původu by mohla odrazovat od významných investic v některém z odvětví, a kde by odchylka ve prospěch uskutečnění investičního programu umožnila plnit tato pravidla po etapách.

4. V každém případě se ověří, zda řešením daného problému nejsou pravidla o kumulaci původu.

5. Kromě toho, pokud se žádost o odchylku týká nejméně rozvinutého nebo ostrovního státu ESA, přezkoumá se vstřícně, zejména s ohledem na:

a) hospodářský a sociální dopad rozhodnutí zvláště s ohledem na zaměstnanost;

b) potřebu použít odchylku pro určité období s ohledem na konkrétní situaci dotyčného státu ESA a jeho obtíže.

6. Při přezkoumání žádostí se v jednotlivých případech bere zvláštní ohled na možnost udělení statusu původu produktům, které obsahují materiály pocházející ze sousedních rozvojových zemí, nejméně rozvinutých zemí nebo rozvojových zemí, se kterými má jeden nebo více států ESA zvláštní vztahy, za předpokladu, že je možné zřídit uspokojivou správní spolupráci.

7. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 až 6, poskytne se odchylka v případě, kdy přidaná hodnota nepůvodních produktů použitých v dotyčném státě ESA činí nejméně 45 % hodnoty konečného produktu, za předpokladu, že tato odchylka nezpůsobí vážnou újmu hospodářskému odvětví Společenství nebo jednoho či několika jeho členských států.

8. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 až 7 a kromě případů v nich uvedených, lze odchylky ohledně konzervovaného tuňáka a hřbetů z tuňáka poskytnout v rámci roční kvóty 8 000 tun pro konzervovaného tuňáka a 2 000 tun pro hřbety z tuňáka. Žádosti o takové odchylky v souladu s výše uvedenou kvótou předkládají státy ESA výboru, který je poskytuje automaticky a uvádí je v platnost prostřednictvím rozhodnutí.

9. Výbor podnikne kroky nezbytné k tomu, aby bylo rozhodnutí přijato co nejrychleji, v žádném případě ne později než do 75 pracovních dnů poté, co žádost přijme spolupředseda ES výboru. Pokud Společenství neinformuje státy ESA o svém postoji k žádosti během této lhůty, považuje se žádost za schválenou.

10. a) Odchylka platí po období, které určí výbor, obvykle pět let.

b) Rozhodnutí o odchylce může stanovit obnovování odchylky bez nutnosti nového rozhodnutí výboru za předpokladu, že dotyčný stát nebo státy ESA tři měsíce před koncem každého období předloží důkaz o tom, že stále nejsou schopny plnit ty podmínky tohoto protokolu, na které se odchylka vztahuje. Pokud je proti prodloužení vznesena námitka, výbor ji co nejdříve přezkoumá a rozhodne, zda má být odchylka prodloužena. Výbor postupuje podle odstavce 9. Přijmou se veškerá nezbytná opatření, aby se zabránilo přerušení používání odchylky.

c) V obdobích uvedených v písmenech a) a b) může výbor přezkoumat podmínky provádění odchylky, pokud zjistí podstatnou změnu v důvodech rozhodnutí poskytnout odchylku. Na základě přezkoumání se výbor může rozhodnout změnit podmínky svého rozhodnutí ohledně rozsahu odchylky nebo jakékoli jiné dříve stanovené podmínky.

HLAVA VI

CEUTA A MELILLA

Článek 45

Zvláštní podmínky

1. Pojem „Společenství“ užívaný v tomto protokolu nezahrnuje Ceutu a Melillu. Pojem „produkty pocházející ze Společenství“ nezahrnuje produkty pocházející z Ceuty a Melilly.

2. Tento protokol se použije obdobně při určování, zda lze určité produkty při dovozu do Ceuty a Melilly považovat za produkty pocházející ze státu ESA.

3. Pokud jsou produkty zcela získané v Ceutě, Melille nebo Společenství opracovány a zpracovány ve státě ESA, považují se za produkty zcela získané ve státě ESA.

4. Opracování nebo zpracování prováděné v Ceutě, Melille nebo Společenství se považuje za provedené ve státě ESA v případě, že materiály byly ve státě ESA dále opracovány nebo zpracovány.

5. Pro účely provádění odstavců 3 a 4 nejsou nedostatečné operace uvedené v článku 8 tohoto protokolu považovány za opracování nebo zpracování.

6. Ceuta a Melilla se považují za jediné území.

HLAVA VII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 46

Změny protokolu

O změně tohoto protokolu může rozhodnout výbor EPA.

Článek 47

Přílohy

Přílohy tohoto protokolu tvoří jeho nedílnou součást.

Článek 48

Provádění protokolu

Společenství i státy ESA přijmou kroky nezbytné k provedení tohoto protokolu.